

Absoluuttinen Nollapiste, Ruukunvalajat

merisuola
luudanvarsi
lamppuljy
ja hopeiset kynttilät
kun luola viettä alaspäin olet jo salaisuudessa
kun et puhu kohtaat vain omia
et muiden ennakkoluuloja
sitä kasvat meihin
se on pakko ja vaikeinta
me vihimme sinut
ja mistä luovut sen tilalle annamme muuta
me olemme ihmisielen eri liekillä tinautena

enemmistö pyrkii vähemmistöksi
se melkein jonottaa
joko saa antautua ja luudanvarren yli astua
ei suojelee itsen muualle vihitty vieraan sängyllä
ei imeä sikiä
ja ketä komennetaan haluaakin sitä

irtaudu ytimeistä josta ennen sait elinvoimasi
tai tokenee huumattu karhu
kun sen olalle nostetaan katesi
olet riski ellei samaa mieltä
tässä on sinulle kynttilä

jos puhut
joku takanasi hiihtä vaikka luulit hiihtävi viimeisen
jos puhut
rakkaasi kenkän ilmestyy hius ja keittoon liuos
hän kersii jos huultesi sinetti murtuu
sitä sinä haluat

on uponnut manner luvattu maa
harvoin alkuunsa ulottaa
varaudu paljoo ja vaikenemaan
kun sinut vihittiin meihin mukaan
luen sinulle oikeutesi kun astut luudanvarren yli
ennen kuin alttarille kannettu ruoka pilaantuu

polvistu
sitoudu
kuuntele
vaikene